

KI KICSODA?

KI KICSODA AZ EGYHÁZI KÖNYVTÁRAKBAN?

FLIER GERGELY

Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola Könyvtára

– Melyik könyvtárban dolgozol?

– A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola Könyvtárában dolgozom. Ezt megelőzően az MTA Egyesített Társadalomtudományi Könyvtárának, és a Budapesti Gazdasági Egyetem Pénzügyi és Számviteli Kar Könyvtárának voltam munkatársa.

– Milyen számodra fontos jellemzőjét emelnéd ki?

Nagyon szeretem azt a közeget, melyben dolgozhatom, akár a könyvtár munkatársainak szűkebb közösségére gondolok, akár magára a főiskolára. A magyar egyházban sajátos és talán egyre markánsabb szerepet tölt be a Sapientia, melyet három szerzetesrend, a bencés, a ferences és a piarista rend alapított két évtizeddel ezelőtt. Lukács László alapító rektor elgondolását az azóta eltelt idő igazolta: a világiakra nyitott, ugyanakkor a szerzetesi identitást őrző és korszerűen építő intézmény hiteles műhelye a teológiának, és mindig minőséget nyújt, nemcsak az oktatásban, de a tudományos munkában, és a könyvkiadásban is. A könyvtárról ugyanezt tudom elmondani. Kollégáim magas színvonalú szakmai munkát végeznek, de számomra legalább ilyen fontos az a családi légkör, mely mindig megvolt közöttünk az elmúlt években.

Flier Gergely
Forrás: Pestbuda.hu

– **Mióta dolgozol ott?**

– Idén már 11 éve dolgozom a Sapientia Főiskola Könyvtárában.

– **Hogyan kerültél oda?**

– Akkor épp munkatársat kerestek a könyvtárban, és Zsohovszky Márta akkori könyvtárvezető, aki évfolyamtársam volt az egyetemen, kérdezte meg, lenne-e kedvem itt dolgozni. Nagyon örültem, és azóta is örülök a lehetőségnek, hogy ilyen közegben dolgozhatom.

– **Miért, hogyan lettél könyvtáros?**

– Amikor érettségi után elvégeztem a mára sajnos megszűnt Gutenberg János Könyvkereskedelmi Szakközépiskolát, a képzés során merült fel, hogy az ELTE könyvtár szakán folytassam tanulmányaimat. A könyveket, könyvtárakat mindig szerettem. Az ELTÉ-n később a politikaelmélet szakot is felvettem a könyvtár mellé.

– **Miben áll a napi munkád? Milyen feladatokat látsz el?**

– Napi munkám a katalógizálásból, a könyvek analitikus feltárásából, könyvtár-rendezésből, a beszerzésben, gyarapításban való részvételből áll, de a könyvtári munkakörök közül a tájékoztató munka áll hozzám a legközelebb.

– **Milyen kihívásokat tartogat a munkád?**

– A magyar és idegennyelvű teológiai szakirodalom megismerése és követése nehéz, de egyben érdekes és folyamatos tanulással járó feladat.

– **Milyennek látod a mai magyar könyvtárügyet és benne az egyházi könyvtárak helyét, szerepét?**

– Ma különösen sok leleményességre van szüksége a könyvtáraknak, hogy a lehetőségeket és a meglévő forrásokat jól tudják használni. A tájékoztató munkában még mindig zajlik az elektronikus tartalmak „forradalma”, az ezekhez való hozzáférés biztosítása szintén folyamatos feladatot és küzdelmet jelent a könyvtáraknak, illetve az állandó tájékozódás kötelezettségét. Az EKE tagkönyvtárainról szólva nekem nagyon tetszik, ahogy ezek a könyvtárak segítik egymást, és ki-ki a maga felekezeti identitását hozzá tudja adni a közös egészhez.

– **Milyen hobbid, szabadidős elfoglaltságaid vannak?**

– Szabadidőmet főleg a családommal, feleségemmel és két kislányommal töltöm. „Másodállásban” helytörténeti kutatással, és ilyen témájú újságírással foglalkozom. A városok, települések története, múltja és jelene nagyon izgalmas, és kimeríthetetlen terület, amely elválaszthatatlan az egyháztörténettől is. Eddig megjelent cikkeim között is több kapcsolódik egyházi, szakrális témákhoz, írtam a pesti piarista kápolnáról, a csaknem háromezer éves városmajori Krisztus szoborról, több templomról, és Pázmány Péter budapesti emlékeiről is. Legkedvesebb témám Budapest szobrainak világa, a legtöbb írásom ezekről foglalkozik. Cikkeim a Pestbuda.hu várostörténeti magazinban jelennek meg.

– **Mit jelent számodra az olvasás?**

Minden nap olvasok, könyveket, internetes tartalmakat és sajtót egyaránt. Nagyon szerteágazó az érdeklődésem, de kevés az időm minderre.

– Melyek a legfontosabb, meghatározó olvasmányélményeid?

– Erre a kérdésre nem könnyű válaszolni, sorolhatnám a szépirodalmi és egyéb érdekes olvasmányokat, de ebben a körben talán a teológiai irodalom területéről emelnék ki pár könyvet. Szeretem a régebbi, időtálló műveket, gyakran leveszem a polcról például Schütz Antal köteteit, valamint nagyon szeretem még a tragikus sorsú Ervin Gábor könyveit, melyekben filozófia és lelkeség szerencsésen egyesül. A ma megjelenő irodalomból a Kairosz Kiadó *Theologia dominicana* sorozata nagyon tetszik, ebből a kedvencem talán Jean-Pierre Torrell-től a *Szent Tamás Summája* című kis kötet. Ennek a sorozatnak egyébként a Sapientia Főiskolához is van köze, hiszen főleg a nálunk is oktató domonkos nővérek közül kerülnek ki a kötetek fordítói. Az utóbbi hónapokban még egy nagyszerű olvasmányélményem volt, mindenkinek ajánlom Reisinger János *Ki nekünk Jézus Krisztus?* című könyvét. Bár katolikusként a szerző nem minden következtetésével tudtam azonosulni, de emellett olyan könyvnek találom, mely a Szentírással együtt olvasva közelebb hozhat bennünket a címében feltett kérdés megválaszolásához. ►